

Az egyes magánhangzók (monoftongusok) fonológiailag releváns megkülönböztető jegyek alapján összeállított fonetikai rendszere

„A magyar nyelvjárások atlaszá”-nak felfogása szerint
(a kurzív magyar egyezményes hangjelöléssel [zárójelben IPA átírásban])

Nyelvállás	Veláris (mély)		Palatális (magas)	
	Illabiális	Labiális	Illabiális	Labiális
Felső	<i>i</i> — [ɰ —]	<i>u</i> — <i>ú</i> [u — u:]	<i>i</i> — <i>í</i> [i — i:]	<i>ü</i> — <i>ű</i> [y — y:]
Középső	<i>ĕ</i> — [ɣ —]	<i>o</i> — <i>ó</i> [o — o:]	<i>ĕ</i> — <i>é</i> [e — e:]	<i>ö</i> — <i>ő</i> [ø — ø:]
Alsó	<i>e</i> — [ʌ —]	<i>a</i> — <i>ā</i> [ɔ — ɔ:] ¹	<i>e</i> — <i>ē</i> [ɛ — ɛ:]	<i>æ</i> — <i>ǣ</i> [œ — œ:]
Legalsó	<i>á</i> — <i>á</i> [a — a:] ²	<i>a</i> — <i>ā</i> [ɒ — ɒ:] ¹	<i>ä</i> — <i>ǣ</i> [æ — æ:]	

¹ A magyar *a*-t az IPA-kézikönyv [ɒ]-val írja, azaz legalsó nyelvállásúként jelzi. Jelölik az *a*-t egy-két magyar forrásban [ɛ]-val is az [ɒ] helyett, de valószínűleg tévedésből (esetleg tipográfiai hibából kifolyólag), ugyanis az [ɛ] az IPA jelölése szerint egy mediális képzésű alsó-legalsó nyelvállású hang.

² Az *á* e szerint a jelölés szerint legalsó nyelvállású. A MNyA. ezzel szemben az alsó és a legalsó nyelvállás közöttként jelzi. A magyar szakirodalomban előfordul mind alsó, mind legalsó nyelvállásúként rendszerezve is. Mivel az *á*-nál zártabb, alsó nyelvállásúként [ʌ] szokás inkább értelmezni, Bolla is ekként jelzi nyelvjárási szövegek átírásában. Ekkor viszont zavaró módon egy rendszertani helyen van az *e*-vel.